

dog eet Sted, hvor man finder Forældrene og Værgerne. Det er, naar der tales om Overtrædelser, altsaa naar der skal betales. Saa træder Børnenes Forældre og Værger frem, saa kaldes der paa dem. Hvad vil nu disse Kommissioner føre til? Først og fremmest, at der oprettes en Række Embeder og Levebrød, men de vil ogsaa medføre et Spioneringssystem af en ret farlig Art. Disse Lærlingekommissioner skal inspicere, gaa fra Forretning til Forretning og høre, om de unge Mennesker, han eller hun, er tilfredse med Pladsen, med deres Principal. Et saadant System med Lærlingekommissioner og Inspektion kan vi fra Organisationernes Side ikke gaa med til. Vi betragter Kommissionerne saaledes, som de her er foreslaaede, og som de senere kan udvikle sig, som i højeste Grad demoraliserende for de unge Mennesker, der skal gaa ud i Livet med en faglig Uddannelse.

Til Slutning skal jeg sige, at jeg vil haabe, at dette Lovforslag, naar det vender tilbage hertil fra Udvalget, maa have et andet Udseende og bære Vidne om en anden Forstaaelse af Lærlingeforholdet end det Lovforslag, den højtærede Minister her har forelagt os.

Jensen-Sønderup: I den gamle kgl. Forordning af 21. Marts 1800 angaaende Haandværkslavene i København, der senere, vistnok i 1832, blev udvidet til ogsaa at gælde Haandværkslavene i Købstæderne, findes, om ikke just de første Bestemmelser overhovedet vedrørende Forholdet mellem Lærlinge og deres Mestre, saa i hvert Fald de første mere samlede og specificerede Bestemmelser, og det er ret ejendommeligt i hvert Fald for Nutidsmennesker at læse Indledningen til denne Forordning. Den indledes i Lighed med, hvad Tilfældet var med en Mængde andre Forordninger fra det Tidsrum, med en Bemærkning om, hvad der er tilsigtet med de i Forordningen indeholdte Bestemmelser. Man siger i Indledningen til denne Forordning bl. a.: „At da Vi“ — Vi, det er altsaa Kongen — „have befundet, at der i de fleste Haandværkslaug hersker Fordomme og Misbrug, som have skadelig Indflydelse paa denne Borgerklasses moralske og økonomiske Forfatning og lægge Hindringer i Vejen for dens Fremskridt til den Grad af Kultur og Fuldkommenhed, som kunde og burde opnaaes, saa have Vi“ o. s. v. bestemt det, der derefter følger. Jeg kunde fristes til at ønske, at ogsaa i vore Dage den Praksis var gældende, at man ind-

ledede Lovene med at sige, hvad der var tilsigtet med deres Bestemmelser, thi jeg har en Følelse af — og denne Følelse er for Resten blevet forstærket under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag —, at det ikke sjælden gaar saadan, at man i den Grad kommer ind paa Enkelt-heder og Specialiteter, at man er ved at tabe af Syne det, der er tilsigtet ved selve Loven.

Hvad det Lovforslag angaar, som vi her beskæftiger os med, er jeg tilbøjelig til at tro, at alle, naar det kom til Stykket, vilde indrømme, at det, der er tilsigtet og bør være tilsigtet ved det, er at skabe de bedst mulige Betingelser for, at der kan blive den fornødne eller, skal jeg sige, en passende Tilgang til de forskellige Fag af unge Mennesker, der er i Besiddelse af baade Evne og Villie til at tilføre Fagene virkelig Dygtighed, og at de, der gaar ind som Lærlinge i Fagene, kan faa en saadan Uddannelse, at de bliver i Stand til at optage Konkurrencen — jeg vil gerne sige Konkurrencen med Udlandet, der herefter sikkert vil blive endnu vanskeligere end hidtil. Hvis man holder sig for Øje, at dette er ikke alene Hovedhensynet, men det alt andet overskyggende Hensyn, vil det sikkert ikke blive saa vanskeligt at komme til Enighed om de Bestemmelser, man skal have ind i Loven, men ogsaa om Opgivelsen af en hel Del af de Ønsker, som man i og for sig kunde have i Retning af Beskyttelse for Lærlinge o. s. v., fordi Gennemførelsen af saadanne Ønsker paa mere specielle Omraader maaske vilde træde hindrende i Vejen for Opnaaelsen af det Hovedformaal, der var tilsigtet.

Jeg er ikke til Sinds at beskæftige mig med Enkeltheder i Lovforslaget. Det har de tidligere Talere gjort, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for mit Parti (Sigurd Berg) har sagt. Det er i Virkeligheden kun et enkelt Spørgsmaal, jeg har Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om — for saa vidt en Enkelthed, men i øvrigt vil jeg, som sagt, ikke gaa ind paa Enkelt-heder. Jeg tror, det er rigtigt, som det blev udtalt af det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed), at man ikke, som foreslaaet i Lovforslaget, skal lade det omfatte andre end dem, der er virkelige Lærlinge, det vil sige dem, for hvilke Lærlingekontrakt skal oprettes. Saa vidt jeg forstaar Lovforslaget, omfatter det i Virkeligheden 3 Kategorier af unge Mennesker. Det omfatter saadanne unge Menne-